

درس استاد

نویسنده: معینی، مرضیه

مقتضای فطرت

هر که حرفی یاد گیرد، باید از استاد گیرد.

علم را باید از استاد آموخت. کتاب کافی نیست. استاد است که می داند کدام نکته را کی و چگونه به شاگرد بیاموزد. افزون بر این، استاد شایسته حاصل عمر اساتید خود است؛ و استاد بزرگ، عصاره علم و عالمان گذشته است. آیت الله العظمی بهاءالدینی^۱ از اساتید بزرگی است که باید به واکاوی واژه واژه از گفته های حکیمانه او پرداخت. او می فرماید:

مقتضای فطرت انسانی، ایمان، سعادت و خیر است. غرض از آفرینش این است که انسان خلیفه الله شود. مسیر اسلام، مسیر نورانیت و مسیر جنت عالیّه است. اوامر انبیا اساساً در مسیر اصلاح نفس است. اگر انسان اصلاح شد و از این آتش درونی نجات پیدا کرد و مرد خدا شد، همه چیز او درست می شود. مبدأ اصلاحات جهان، اصلاح نفس است. کسانی که به مقام انسانیت برسند از اینکه کسی سرمایه ای پیدا کند، مقامی پیدا کند و یا مورد احترام باشد ناراحت نمی شوند؛ بلکه دلشان می خواهد مردم پیشرفت کنند. اگر نظام و فرهنگ شرق و غرب فاسد است، برای این است که نفوس آن ها فاسد است. اگر نفوس اصلاح شد، همه چیز درست می شود. دعوت انبیا این است که انسان با برنامه اسلام ساخته شود و زبان و قلب و .. اصلاح شود. باید خود را اصلاح کنید، خود را تزکیه کنید، تهذیب کنید و با خدا ارتباط پیدا کنید. ارتباط با خدا به معنای کناره گیری از مردم نیست؛ بلکه باید کار مردم را برای خدا انجام دهید. خدا همه را موفق کند که با برنامه های اسلام آشنا شوند و مورد برکات خدا و الطاف امام زمان(عج) واقع شوند [1].

[1]. ر.ک: نردبان آسمان، ص ۱۳۵ - ۱۲۳.